

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE“DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“

№ 50 (280)

Нядзеля 11 сіння 1955 г.

Нямеччына верная свабодзе ў Захаду 6-ы пленум ЦК камсамолу Беларусі

Трагедыя нямецкага народу, падзеленага супраць ягонае волі на часы ёсць свабодную і часы паняволеную, знайшла на апошній Жэнэўскай канфэрэнцыі сваё сумнае завяршынне. На гэтай канфэрэнцыі Молатаў з уласцівым яму цынізмам і станоўкасцю заявіў, што за савецкую згоду на задзіночаньне Нямеччыны шляхам вольных выбораў мала не ўтрапізаць задзіночанай Нямеччыны ў выхадзе з палітычнай і абароннай систэмы Захаду. Хаця і на гэткім ўмовы ані заходнія дзяржавы, ані сама Заходня Нямеччына наўмысльна згадзіцца, Молатаў, аднак, зажадаў яшчэ большай цэнзы за згоду на задзіночаньне нямецкага краю і нямецкага народу: саветы засядаць усле задзіночане Нямеччыны.

Сяньняшня трагедыя падзеленага нямецкага народу, а разам з тым і неперможны клопат заходнія палітыкі ў найбольш слабае ёйнае месца, зьяўленаца беспасярэднім вынікам фатальнай палітыкі Задзіночаных Штату Амерыкі і Вялікабрытаніі ў часе апошніх вайны і ў мамант ейнага заканчэння. Здавала ся-б тады, што гэтая сవедамасць у Немцаў віны Захаду за сяньняшні ды, хіба-ж, і будучы лёс нямецкага народу мусіла-б, у вабілічы жноўскіх няўдачаў і савецкае наважанасці замащавання на дажджышы час падзелу Нямеччыны ды намераў савецкае інфільтрацыі ў ейной заходніх часыць, выклікае сярод Немцаў пачуцьцё глыбокас распачы, а разам з тым пачуцьцё крываў і недаверу да Захаду. Бо калі рэагаваць на справы пачуцьцёва, тык толькі такая магла-б быць рэакцыя нямецкага народу.

Тымчасам цвярозы розум і развага ўзялі верх над эмоцыямі. Нямецкі парламент у сваім поўным складзе, як урадаваў кааліцыю, гэтак і апазыцыя, падчас вялікіх палітычных дэбатаў над вынікам Жэнэўскай канфэрэнцыі 1 і 2 сіннях сёлета выказаўся адназадомна, што задзіночанье Нямеччыны можа быць дасягнута толькі на аснове права ў свабоды і што аб уядзеніні сучаснага камуністычнага рэжыму Усходніх Нямеччыны для цлае Нямеччыны за цану сінага задзіночаньне пад нікім ўмовы, і можа быць і гутаркі.

Дэбаты заходнянімецкага Бундэстагу пачаліся 1 сіннях ўрадавым асьветчаныем, якое злажкү заходнянімецкі міністэр замежных справаў др. Гайнріх фон Брэнтану. У сваім выступленні ён выказаў глыбокас й горкае расчараваныне наўдадама Жэнэўскай канфэрэнцыі і ўзлажкү ўсю адказанасць за далейшае трываныне падзелу Нямеччыны на Савецкі Саюз. У вельмі войстрых словах асуздзі міністэр Брэнтана ўсе савецкія намаганы расцягнуць на ўсю Нямеччыну рэжым «народнай демакратыі», які склікнуды савецкай зоне Нямеччыны. Адначасна ён адкінуў вымушаную не ўтрапізацю ў забарону заключаць Нямеччыне міжнародныя савюзы і асьветчыў ад имя ўсёго ўраду, што Нямеччына будзе становіць і канеквентна прадаўжаць дасолешнью палітыку ўсіх супрацоўніцтва з заходнімі вялікадзяржавамі.

Галоўныя лініі далейшай нямецкай палітыкі, зъмешчаны ў урадавым асьветчаныем, наступныя:

1. Палітыка нямецкага задзіночаньня будзе прадаўжацца ў ўсіх і поўных дэбераў супрацоўніцтве з заходнімі партнірамі Нямецкай Федэральнае Рэспублікі.

2. Урад Нямецкай Федэральнае Рэспублікі будзе мецца прыдзвержыцца дагавораў з заходнімі дзяржавамі і ў далейшым будзе супрацоўніцаць на справе абароны вольнага савету і тым самым у справе абароны савецкай свабоды.

3. Дыпламатычныя дачыненія з Савецкім Саюзам будуть выкарыстоўваныя па тое, каб пераканаць Москву, што на-

мечаны заходнянімецкім урадам шлях ёсць адзіным, які вядзе да міру ў савецце. Нармальны-ж узаемадачынны з Савецкім Саюзам могуць распачаць толькі пасыль задзіночаньне Нямеччыны. Молатаў на будзе магчым ані з цяперашнім нямецкім урадам, ані з будучай задзіночанай Нямеччынай заключаць падобных дагавору, які заключоў быў у свой час з Гітлерам.

4. Заходнянімецкі ўрад будзе супрацоўнічаць усімі над стварэннем систэмы бясцвінніцтва, але на можа адмовіцца і ад бясцвінніцтва савецкай.

5. Заходнянімецкі ўрад ёсць савідомы сваіх асаблівых забавізаньняў і падзеліўся на падзрэжыўца тэхнічных контактаў з савецкай зоной Нямеччыны, паколькі яны могуць быць карысныя для насельніцтва Усходніх Нямеччыны. Але поўнасцю выключоў прыкрытым у або бесцвінніцтвом форму вызнаньня ўходняніемецкага ўраду ў Панкаў.

Усе гэтые пункты былі прыняты ў форме парламентарнай пастановы вялікай балышынёю супраць галасоў СПД (сцілікі-демакратычнай атазыльды) і БРГ (партыя пераселеных з Усходу на Заканчэнні на 2-ой бачыні)

Савецкі наступ на Азію

Два савецкія верхаводы — Булганін і Хрушчоў адбываюць цяпер сваё падзеліўца тэхнічных контактаў з савецкай зоной Нямеччыны, паколькі яны могуць быць карысныя для насельніцтва Усходніх Нямеччыны. Але поўнасцю выключоў прыкрытым у або бесцвінніцтвом форму вызнаньня ўходняніемецкага ўраду ў Панкаў.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэрыі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Няма найменшага сумлеву, што гэтая візіта савецкіх дзяржаўных мужоў зъяўленаца реалізацыйнай вялікай палітычнай пляні Савецкага Саюзу, этай якога ёсць падмінаванье апанаваньне Азіі. Падарожжа гэтая астаецца ў цэнтральнай «народных дэмакратык» Калі пішам гэтыя радкі, падарожжа па Индыі, якое трывала калі трох тыдняў, ужо скончылася. Абодвы кіраўнікі савецкага імпэриі цяпер знаходзяцца на тэрыторыі Бірмы.

Неабаснаваныя прычны

Чым больш чалавек мае ўпэўненасці лізованьня нашых заданьняў. Гэтае адмоўнае звязвіча — гэта неапраўданае і хвалышывае парадуўванье нашага патэнцыялу з патэнцыялам іншых народу. Пры гэтым яно адбываецца ў падвойным пляне: з аднаго боку парадуўванье зь іншымі эміграцыямі, з другога — з народам, у дзяржавах якіх мы цягнімімі дасыгненіем.

Пачнем зь першага. Зусім зразумела, што зь іншымі эміграцыямі мы найбольш маем дасыгненію ў Украіну, Ресейцу і Палаці да магчымасці наглядаць іхна жыцьцё ў дзеянасці. Наглядаючы-ж і робім гэтыя неабаснаваныя парадуўнані. Калі, скажак, у нейкім горадзе Украінцы маюць сваю бібліятку ці хор, дык нашаму эмігранту нярэдка становіца зусім незразумелым, чому ў гэтым горадзе мы маем ні свае бібліяткі, ні хору. И гэтае бывае навет у выпадку, калі ў дадзеном горадзе нікто больш — ні Ресейцы, ні Палаці, ні іншыя эміграцыі — ні будзе месьця гота бібліяткі. Хопіць, што маюць яе Украінцы, а мы — не, каб ужо рабіць адзтупынні, аўтаматычны вывад, што мы слабыя, няздольныя, а часам навет, — што наша спрача нааагул амаль безнадзейная. У нас ужо ўваходзіць у традыцыю, што мы ўса мусім якраз раўняцца да Украінцаў: што маюць яны — мусім менш і мы: калі-б навет больш, дык, зразумела, якіх лепш. Бязумоўна, з аднаго боку — гэта вельмі паходына, але з другога — треба сабе ўсьведаміць, што калі лімітам самага, гэта яшчэ абсалютна ніякая трагедыя, і нічога тут яшчэ нікакіх ахвота да працы. Зразумела, і гэтае парадуўнані ўжо высанавы зь іх звязвіча.

Хіба не будзе нікім самахвальствам, калі адцемім, што беларуская эміграцыя ў выяўленіі свае сілы для дасыгненія агульна нацыянальнае мэты здае да гэтага часу свой этзэмін нядрэнна. Тым не менш, мы ні можам сказаць, што даем зь сябе максімум, і што больш за тое, што мыробім, зрабіць на маем сілаў. А бываючыя сядро нас і таякімі выпадкамі, калі пад ульявамі прычных прычных і звязвіча чалавек пачынае спачатку губляць упэўненасць у свае сілы, затым трапіць наступова веру ў магчымасць дасыгненія наша нацыянальнае мэты, а ня рэдка ў канчальным выніку пачынае навет сумляваша ў правільнасці самое мэты.

Што-ж да гэтага спрычыняеца? Як кожнае сацыялягічнае характеристу звязвіча, так і готае, нельга з матэматычнай дакладнасцю азначыць ды паставіць такі дыягноз, як гэта можна зрабіць у дасыгненіі да хворага. Аднак задумашыся над гэтымі прычынамі, аднавідна скажуць, што тут віна ў матар'ялізме: людзі імкнучыя як ніявы-гаднай уладзіць сваё прыватнае жыцьцё і свой адхіл ад нацыянальнае працы яны тлумачаць немагчымасці дасыгненія наша мэты. Іншыя, будуць паклікацца на гады: час ізде, магчымасці на нейкія змены на відаць, і такім чынам, паступова трапіцца ўпэўненасць у свае сілы і ў мэтазгоднасць далейша нацыянальнае працы. Некаторыя-ж пакажуць на яшчэ іншыя прычны. І кожнае з гэтых выяўленій будзе часткова ў тэй ці іншай меры згоднае з прафай. Але толькі часткова, бо на аднаго можа дзеяньніца гэтакія прычны, на іншата — іншай.

Сяяня мы хотам паказаць на адно звязвіча, якое мы можа найменш бярэм на ўвагу, але якое аднак у вельмі вялікай ступені спрычыняеца да паўставанія, калі яшчэ можа не камплемексу меншавартасці, дык прынамся становіць вельмі збліжанага да яго, адкуль выцякае тая іншыя звязвіча.

Калі-ж на ўдаасца паехаць машынай, дык у яго — маладыног, да хады прывычныя. Развязаўшы пытаныне такім чынам, Лабановіч заспакоіўся і хаче засесьці за книгу.

Якуб Колас

У палескай глушы

Ін абдумаў маршрут. Праўда, маршрут гэты просты: пайсці на разъезд, як-небудзь сесцы на таварны цягнік і пaeхаць. Ад станцыі яго сябар жыў за вярсты дзівье, а язды поўстанцы. Калі-ж на ўдаасца паехаць машынай, дык у яго — маладыног, да хады прывычныя. Развязаўшы пытаныне такім чынам, Лабановіч заспакоіўся і хаче засесьці за книгу.

Якраз увайшла бабка.

— А што, панічыку: чай піць будзе?

— Чай? — спытаў настаўнік і заспываў:

Чай, чай.
Прымячай,
Куды чайкі ляцяць!

Бабка падперла рукамі шчочкі і пачала съмляцца.

— Съмешны вы, панічок, далі-Бог!.. Ах, няхай-бы вы здаровенікі былі!

— А ведаеш, бабка, што я надумаўся?

— Бог вас ведае, панічок.

— У гэтую нядзельку, бабка, ... ці там нікога німа? — ціха і таемна кінуў настаўнік у бок кухні.

— Німа, панічыку! — ціха адказала бабка, нарыйтаваўшыся пачуць нешта вельмі цікавае.

— Дык навет, бабка, не ў нядзельку, а ў суботу нанач надумашыся я паехаць у госьці да таго панічі!

— А я-ж, панічок, думала, што вы скажаце пра іншае, — сказала, съмлячыся, бабка. — Чаму-ж, панічок, не паехаць? Вядома, зъярэцца...

Дзіверы ў кухню стукнулі, і туды хтось увайшоў.

— Гэта, мусіц, бабка, да цябе хтось лячыцца прышоў.

Бабка борзыдзенька павярнулася і ў дзіверах спаткалася з Чесем.

— Татка прасіў, каб вы зайшлі да нас, — прамовіў Чесь Лабановічу.

— Добра, Чесь: я зараз прыду. У вас там, можа, што ёсьць?

— Пан Сухавараў з раз'езду.

— Ах, Чесь! Як-жэ гэта ты такую штуку мне ў школе ўдравіў? — прыпомніў Лабановіч, як Чесь, седзячы на лекцыі славянскай мовы, скруціў паперку ў трубачку і засунуў яе ў вуха Кандрату Кругламу.

Чесь апусціў галаву ў знак свае віны і стаяў панурыўшыся.

Можна навет часам пачуць і ад тых адмоўных бакох нашага эміграцікага грамадства, як малая колкасць інтэлігенцыі. Аўтары гэтых аргументаў кажуць: «Глядзец, амала кожны другі Украінец, калі не прафэсар, дык магістар. А ў нас што?» Бязумоўна, у вялікіх ліках мы інтэлігенцыі маем мала. Але працарыянальна да нашае эміграцыі мы з гэтага гледзішча стаім зусім нядрэнна. Апроч гэтага, як даслюдніця практика грамадзкага дзеянасці паказала, у нашых асяродках няредка людзі, якія абсалютна ня прэтэндујуць на інтэлігентамі, у грамадзкай працы праглядзяюць большу актыўнасць, чымся інтэлігенцыі.

Рэзглядзім цяпер коратка парадуўнаніе іншага характару: мік намі і народамі тых краёў, дзе знаходзяцца нашы эміграцыйныя асяродкі. Жывучы тут, нашаму эмігранту кідаюцца ў очы ўсе дасыгненіі, прагрэс ды стандарт жыцьця ў іх. И тут-жэ мімаволі падстаўляюцца чаргі мажонкі з Бацькаўшчыны: трухавілы хаты з саламянімі страхамі, забалочаныя дарогі, людзі ў лахманах, галечка. У выніку, у эмігранта родзіцца пасыўнасць і разгубленасць іншага калі і больш цвяроўна на я зъменяцца, апніёмся на камуністычным баку».

Газета цвердзіц, што Нэгрю не здае сабе справы з таго, куды вядзе свой край.

У чытчыца мімаволі зродзіцца пытаныне: дзе хаваецца сакрэт такіх заваротных паспехаў Савецкага Саюзу і няўдачай Захаду? Гэтае пытаныне можа быць асаблівайвойстрым у сувязі з тым, што савецкія палітыкі вызначаюцца вырафінаванай грубасцю, нахабствам, бязмежнымі цынізмам і бессароннымі залянтынам, пры якіх сінія запраўдныя мэты распыліваюцца вельмі лёгка. Дык дзе-ж тады атракцыйная сіла ўсіх пачынаній Масквы? Чаму гэтай сілы мае палітыка Захаду? Адказ просты: і адзіны, які мы падтэраем амаль у кожным нумары нашае газеты: усе вялізарныя дзялянкі Савецкага Саюзу ў адначасніх прыбрэтых Захаду тлумачацца бесперыяднай палітычнай ініцыятывой Масквы і яе актыўнасцю пры раўнасці бязыніцытаты ўнісці.

Ня пужайся, што вольныя сілы
У путах дрэмлюць з канца да канца,
Што насліства ўсю праўду здушыла,
Што съмерць густа капае магіты:

Яшчэ прыдзе вясна!

Яшчэ прыдзе!..

Бязумоўна, нельга думачы, што ў нас ўсё прадстаўляеца ў ружковым колеры, што ўсё ўсподы толькі ўдачы, ды што застаяеца, злакіўшы руки, адпачываюць на рэшце ды цепчыца дасыгненіямі і прыемнімі пэрспэктыўамі. Слабейшыя бакі ёсьці і ў нас. Але тым ня менш, і гэта трэба падчыркнуць, што менавітыя прычны, якія адбіраюць часамі ўсіх народу, не мэты незалежнасці. Сяяня ўжо даведзена, што эканамічна аўтаматизація, імкнунасць да нацыянальна наясьведамай, імкнунасць да нацыянальна-грамадзкай працы, той не павінен думачы, што сяяня толькі мы на эміграцыі зъяўляемся будучымі будаўнікамі нашае незалежнасці дзяржавы і носітамі ідэі не залежнасці. Наша сіла — там, на Бацькаўшчыне, і гэты факт павінен насадзіць веру ў беларускі народ на Бацькаўшчыне, адказам хай будуць словаў Купалы:

— Не рабі ты, брат, так ніколі.

Чесь вышаў. Крыху счакаўшы, вышаў і Лабановіч.

За сталом у падлоўчага сядзеў памочнік начальніка раз'езду, пан Сухавараў, неханаты, яшчэ малады хлопец, адзеты ў парадны мундзір: ён падкручваў свае чорныя вусікі. На канапе наспупраць яго сядзела панна Ядвісія. Яна была ў прыгожай чырвонай кофтачкі, якая вельмі ішла да яе твару, а чорныя і пышныя валасы яе былі перахаваны чырвонай стужкай. Панна Ядвісія выглядала вельмі цікаваю і прыгожаю. Цёплыя вусікі яе з дзівінімі піктограмі зігзагі, якія дасыпала праціўніку, — дык яны тут-жэ падчыркнены.

Лабановіч падышоў да яе і паздроўкаўся. Панна Ядвісія пазнаўміла яго з памочнікам і запыталася:

— Што гэта вас на відаць?

— А я, бачыце, крыху закапаўся ў школе...

— Уяўляю сабе, якая няпрыемнасць сядзеца увесе з гэтым вясковай дзізвай. Нанясяцца лапцімі гразі, дых, — прамовіў Сухавараў.

— Пан Лабановіч! — закахаўся ў сваю школу, — сказала Ядвісія.

— А можа, у вас, панна Ядвіга? — запытал памочнік і ўсіхіні.

Відаць было, што памочнік хаче завалодаць адзін увагаю панні Ядвісіі, а настаўніца аддзерці. Ен лічыў сябе вельмі цікавым кавалерам, з якім такому настаўніку змагацца ніякім чынам немагчымы.

— О, не! У пана Лабановіча ёсьць больш шчаслівейшая ад міне.

Адзін момант Ядвісія памаўчала, як-бы вельмі засмуціўшыся, але з вачэй так і сыпаліся іскры съмеху.

— Пан Лабановіч! — аддзерці сэрца сваіх бабці!

Сказала і заплілася самымі вялікімі сардечнымі съмехам. Таксама съмляяліся і малая Габрынка, і Сухавараў. Съмляйся і пан падлоўчы, які ў гэты момант прыйшоў да гасціць.

А Ядвісія яшчэ дадала:

— Сядуць з бабкою калі стала і варкуюць да самай поўнечы.

«Аднак-же ты ахвотніца съмляяцца», — падумаў настаўнік і таксама адказаў жартліві:

— Ну, што-ж? Палібіць маладую і прыгожую кожны патрапіць, а вось закахацца ў старую, гэта ўжо рэч іншая.

— Так, так, — сказаў Сухавараў, — на гэта трэба менш асабліві талент.

— У пана Лабановіча і ёсьць гэты змагацца талент, — прамовіла Ядвісія.

— Што гэта, паночку, яна да вас прычапілася? —

Водгукі гадавіны Слуцкага чыну

Мэльбурн (Аўстралія)

У нядзелю, 27-га лістапада, Беларусь Мэльбурну ў ваколіцы адсвяткавала 35-я ўгодкі Слуцкага Паўстання. Дэлегаты арганізацыяў, якія ладзілі сянятва, злажылі вянкі на магіле,

Над сымбалічнай магілай падчас севяткавання Слуцкага гадавіны ў Мэльбурне.

шы: Згуртаваныне Беларускіх Камбатантай у Вікторы, Згуртаваныне Беларусаў у Вікторы ды Беларускі Вызвольны Фронт у Мэльбурне. Настойчы ў севяточны прыемны, а гэта перадусім з тас прычыны, што беларускім арганізацыям удалося ізноў дайсці да паразуменія ў супольна выступаць у тах важных нацыянальных спраўах. Службовую Божую й Паніхіду разам за Слуцкіх Змагароў і загінутых пад Вазарам украінскіх жаўнероў урачыста адслужылі ўкраінскіх севятоў на Украінскай Аўтакефальтай Праваслаўнай Царкве. Прыгожае казаныне аб Слуцкіх Змагарах сказаў мітра-прападаўцай а. Віньціцкі, апекун праваслаўных Беларусаў у Мэльбурне. Пазыней, у Залі Святоага Лука, ладзілася Акадэмія. Ахрам запрошаных гасцей — прадстаўнікоў іншых нацыянальнасцяў, на урачыстасці было да ста Беларусаў.

Старшыня Згуртавання Беларусаў у Вікторы сп. М. С. у ўступным слове коратка зарысаў праобраз Паўстання ды ягонае значэнне ў гісторыі Беларусі. У пераконвальных патрыйнічых словамах ён сэцвердзіў: «Беларусь існавала ў будзе існаваць, не зважаючы на іхнюю хлускіна нашых верагаў, што бышцам яна заслабая эканамічна для самастойнай існаванія». Сп. С. Розмысл, старшыня Аб'яднання Беларусаў у Вікторы, над сымбалічнай магілай загінутага Беларускага Жаўнера правёў перакліку змагароў, якія аддали жыццё за Беларусь. Сказаў, што стаяў побач із севятоў у руках, за кожнага прозвішчам лаўтараў: «Загінуў за Бацькаўшчыну». Гэты пералік герояў

Іхны памятніку жаўнераў, загінуўшых падчас I-ай і 2-ой сусветнай вайны, у Мэльбурне ў дзень Слуцкага гадавіны.

XII

Лабановіч пачаў, што на душы ў яго неспакойна. У чым выяўляюцца гэты неспакой, ён і сам не мог вызначыць. Ня было цяпер і той цэласці і яснасці, з якой жыў ён тут у першыя дні свайго прыезду. То тое, то другое пачынала забіваць душу, адцігваць і раскідаць яго ўвагу, і ён якіх падзяляўся на асобныя часткі, якія не мелі чеснай сувязі між сабою. Нейкай нездаваленінне пасавала яго добры настрой.

Лабановіч доўга хадзіў па пакоіку, намячаючы больш-менш сталь і пёўны лад свайго жыцця. Трэба глыбей увайсці ў сябе самога і заніца чым-небудзь болей важным і сур'ёзным, не траціць час на такое глупства, як марнаваныне вечароў у кампаніі асоб іншых. Сухавараў, які навет нічога добра ганаў бачыць у яго школьнай работе. Сухавараў яму не спадабаўся. «Хлюст» — называў яго ў думках настаўнік, уявіўшы сабе яго воблік, яго ласія вочы, якім ён аглядаў панну Ядвісю, яго крхку звысілу губу. «Грош яму цана!»

Настаўнік доўга хадзіў па пакоіку. Калі набліжалася ён да лампіи або адхадзіўся ад яе, цень яго то падаўжжыўся, то карацеў, а ў стыках сцяны і столі борздзеніца пераломаўся і забягай на стол. Колькі разоў мімаволі вочы яго зўзімаліся на вонкі пана падлоўчага. Яшчэ думаў настаўнік і аб панне Ядвісі. Можа, і Сухавараў не ўпадабаў ён за тое, што яна аддавала відочную перавагу яму...

«Э, глупства! — перапліні настаўнік свае думкі. — Трэба абавязкова паехаць да сябра і крху правертыцца і сікінціць той фуз, які патрошку пачынае ўжо набірацца».

Але задуманую паездку прышлося адлажыць. На другі дзень зайшоў арцельны стараста Бабініч, пазнамёціўся з ім і вельмі прасіў да сябе ў госьці на чацвертую будку. Стараста Бабініч меўся паслаць у школу да Лабановіча сваіх дзяцей — сына і дачку. А вучні з чыгункі былі пілатныя складалі, такім чынам, даход настаўніку. Пенсія настаўніка была надта малая, і кожны вучан з боку быў значнай дапамогай у грашовых справах. Ніякія довады Лабановіча за тое, што ён мусіць пасаць да сябра, Бабініч ня браў пад увагу.

Пасыпееце пабыць і ў сябра. Пабудзеце ў мяне, а вечарам і да сябра падзеце, тым болей, што севят назыбіралася многа.

Бабініч належаў да тых людзей, якія ня ніякія не пакінуў Лабановіча, пакуль ня зўзяў з яго словаў быць у гасціях.

Як толькі Бабініч выйшаў, у пакоік увайшла старожка.

— Напэўна, панічыку, арцельны ў госьці запрашай?

— Спытала яна.

Мюнхэн (Захадняя Нямеччына)

Ад Торонто да Мэльбурну, ад Нью-Ёрку да Люврну — усёды, дзе толькі Беларусы — 35-я хвалі працакі.

Ладзілі супольна троі арганізацыі, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічаваць.

Брыгады. Адгукнулася яно і ў Мюнхэне, якія ўрачыстасць, злажылі вянкі на магіле,

зрабіў глыбокае ўражаныне на прысутнічавац

Водгукі гадавіны Слуцкага чыну

Мюнхэн (Заходняя Нямеччына)

атрымаў ад вучняў мянушку «Арганізацыя».

2 Юрка ЛІСТАПАД, настаўнік. Гэта быў прайдзіві народны трывун і няўтому змагар за беларускую справу. Са- вецкая газета «Правда» ў № 50 з 5 сакавіка 1926 году, у сувязі з працамі лістападаўцаў, гэтак пісала аб ім: «Юры Лістапад у 1920 годзе быў сябрам партыі беларускіх эсэрў, адначасна быў сябрам Слуцкага Рады і актыўным кіраўніком Слуцкага Паўстаньня». Гэта прайдзі — ён быў адным з найвыдатнейшых арганіза- тараў Слуцкага Паўстаньня.

3 Васіль РУСАК, сын селяніна з вёс- кі Ячава пад Слуцкам, таксама адбыграў вялікую ролю ў Слуцкім Паўстаньні. Ка- лі ў 1905 годзе бальшавікі занялі Прагу Эсэр, яны яго арыштавалі, вывезвалі ў Менск і там засудзілі за ўдзел у Слуц- кім Паўстаньні на 10 гадоў.

3 Юльян САСНОУСКІ, сын селяніна з вёс- кі Візыны, таксама мой колега з Слуцкага гімназіі, прымайм актыўны ўдзел у арганізацыі Паўстаньня. Ён вельмі цяжка перажываў няўдачу Паўстаньня і сваю эміграцыю. У 1922 годзе, будучы на эми- грацыі ў Польшчу, ён скончыў самагубствам.

Зараз-ж па сяляніне звязаўся пе- раход паўстанцу ў мястечка Семежава, дзе і заснавалася Рада Случчыны ў штаб Паўстаньня. Там начаўлася гарачая праца над арганізаційай беларускага вызвольнага войска. У Семежава сабра- лася шмат ахвотнікаў, але ўсіх іх вы- карыстаць не было магчымасці з пры- чыны іястачы заброій амуніцыі...

Былі зарганізаваныя два палкі: Слуц- кі й Грозаўскі. Камандзерам Слуцкага палку, па сяляніне архітэктараў праекатаў камі- тана Чайкі, быў назначаны палкоўнік Гаўрыловіч, а камандзерам Грозаўскага палку — капитан Семёнов. З гэтых двух палкоў быў ўтвораны Беларускі Бры- гада Случчыны (брэгіда, а ня дывізія, як гэта абымлковка часта падаеца ў дру-

ку). Камандзерам Брыгады спачатку быў капитан Анціповіч, а пазней, і да канца, капитан Сокал-Кутылоўскі...

... Тут хачу таксама напрвіць дзізве абымлкі, якія часта допушчаюцца намі. Не адпавядзе, што маткі ѹ сёстры паўстанцаў дарыт ім сцягі з напісам: «Тым, што першыя поўстапі... і г. д.». У запраўдніці толькі адзін гэткі сцяг быў ахвяраваны паўстанцам беларускім жанчынамі Горадзенскімі жанчынамі з напісам: «Тым, што пайшлі памірана, каб жыла Бацькаўшчына». За польскіх ча- соў гэты сцяг перахоўваўся ў ваднай царкве на Палесці. Што з ім сталася цяпер, няведама. Не адпавядзе таксама прайдзі, што Макар Краўцоў быў слуцкім паўстанцам. Я вельмі любіў і шана-

ваў Макарку Косьцевіча, які быў мне вялікім прыяцелем, але не хачу прыпіс- вацца яму таго, чаго ня было.

Я веру, што наш народ будзе ѹ далей змагацца за ідэі, за якія паміралі слуцкія паўстанцы, і здабудзе ўрэшце волю ѹ незалежнасць. Мне хочацца за- кончыць словамі паэты-случчака Клі- шэвіча:

Я веру, у народ мой съмелы.
Сыны твае праз ночы, муз
Штандар наша бел-чырвона-белы
Да перамогі прынясьцу.
І гэтыя слáўны прыдзе дзень —
Няволя праладзе, як цень,
Сыцдзены вечер адскуголіць,
Крызвавіхар пройдзе міма,
І будзеш ты, мая Радзіма,
Цвісці шчасльваю на волі.

A. Кін

Лювэн (Бэльгія)

і 8-ы гадавы звязд Саюзу Беларусаў

У нядзельлю, 27-га лістапада г. г., Урадам Саюзу Беларусаў у Бельгіі з Згуртаваннем Беларускіх Студэнтаў у Лю- вене была наладжана Акадэмія на Угодкі Слуцкага Паўстаньня. Дзесь таго, што беларускія работнікі ў Бельгіі даволі раскіданы і прыбыльці іхнае ня ёсьць надта лёгкім, было пастаноўлене зрабіць заадно ў гэты са- дзень і Агульны Звязд СББ.

Раніца, а гадзіне 9,30, быў адпраўлены айцом Аўгентам Святая Літургія ў Паніхіда на Герояў-Случчакоў.

Пасля службы работнікі і студэнты сабраліся ў беларускім студэнцкім доме, дзе, па сяляніне архітэктараў праекатаў камітана Чайкі, быў назначаны палкоўнік Акадэміі Агульны Звязд СББ.

Акадэмію адкрыў уступным словам сп. У. Бутрымовіч — Старшыня Згуртаваньня Беларускіх Камбатантаў у Бельгіі. Пасыя ўшанаваныя памяці Слуцкіх Герояў хвілінай цішыні, сп. А. Шацько прачытаў рефэрат на тему Слуцкага Паўстаньня. У вадпаведным мэманті рефэрата пачулася ў залі ціхай жалобной малёдью «Сыпі пад курганам герояў». Пад сумнію ѹ адначасна прыгожую малёдью ў думках праляцелі імёны выдатных сыноў нашея звяз- воленея Бацькаўшчыны, якія аддалі за Яе сваё жыццё, і толькі рэхам з глыбіні душы, чуўся адказ: «... Твой мы працягваём шлях».

Акадэмію закончылася адсыпваннем на- цыянальнага гімну.

Адразу-ж па сяляніне Акадэміі начаўся Агульны Сход СББ, які адкрыў стар- шыні гэтае арганізацыі а. Смаршчок. Вітаючы прысутных сяброві і гасцей, старшыня зазначыў, што хача ѹ шмат сіброві нашея арганізацыі выхала за мора, аднак лік сінін тут прысутных зменыўся, а наадварот, можна сказаць, што яшчэ большыя чымся іншыя гады, калі наша арганізацыя на- лічвала шмат сяброві.

Сход прайшоў у даволі речовай атма- сферы. Кажнаму з сяброві залежала,

каб арганізацыя была актыўнай, і каб Урад быў выбраныя як наўгеды. Гэта можна было заўважыць з дыскусіі над спрavezдачамі, пры ўдзяленні абсалютным і над плянамі працаў.

У склад погаві Ураду ўйшлі:

a. Смаршчок — Старшыня,
a. Чарняўскі — Заступнік Старшыні
і Сацыялістычны Рэфэрэнт,
У. Бакунівіч — Сакратар,
Я. Жучка — Скарнік.

Перад заканчанынем Звязду быў пад- дадзены прапанова выслаць прывітальну тэлеграму Спадару Прэзыдэнту БНР інж. М. Абрамчыку, якай бы была прынятая праз агульную аклямаци ѿ.

Звязд закончыўся адсыпваннем на-

ж.

Брадфорд (Ангельшчына)

Шматлікія гераічныя злізды барацьбы беларускага народу за сваю незалеж- насць стварылі слáўную гісторыю беларускага нацыянальна-вызвольнага руху. На старонках гэтай гісторыі суворымі лі- таратары ўпісаны чын случчакоў, іх бая- вая будні ў лістападзе ѹ сінезні 1920 года.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.

Рэфэрат на тему «35-я ўгодкі Слуцкага Паўстаньня» прачытаў застуپнік стар- шыні ЗБК сп. Паўлоўскі, які ўмелы съ- рабаваў думкі прысутных назад, у гісторыю, у перыяд запачатканія беларускага нацыянальна-вызвольнага руху, ды паступова праводзіў іх праз усе эта- пы на падзеях.

Сёлета ў Брадфордзе, як і ў мінульдзія гады, сіламі мясцовых беларускіх арганізацій ЗБВБ і ЗБК у нядзельлю 27 лістапада ў сівітліцы Беларускага Дому быў наладжана ўрачыстая акадэмія, прысьвечаная 35-м ўгодкам Слуцкага Паўстаньня. Сюды сабраліся Беларусы, што жывуць у Брадфордзе і ваколіцах, каб прадэмансістраўцаў сваю адданасць справе барацьбы за незалежнасць, за якую так адзвіжна змагаліся случчакі.